

- 26 "Когато направи законъ за дѣждь-тъ,
И пакъ за свѣтковицѣ-тъ на грѣмъ-тъ,
27 Тогазъ видѣ, и ихъ объяви:
Приготови ихъ, наипаче ихъ и издири.
28 И рече на челоуѣка: Ето,
и страхъ-тъ Господень, той е мудрость,
И отдалеченіе-то отъ зло, то е разумъ.

ГЛАВА 29.

- 1 И продѣлжи Іовъ бесѣдѣ-тъ си, и рече:
2 О, да бѣхъ "като въ прѣминжлы-тъ
мѣсецы,
Както въ дни-тъ когато Богъ мя пазѣше:
3 "Когато свѣтильникъ-тъ му свѣтѣше на
главѣ-тъ ми,
И съ видѣлиж-тъ му ходѣхъ въ тъмни-
ж-тъхъ:
4 Както бѣхъ въ дни-тъ на благополучіе-
то си,
"Когато Божіе-то добромисліе бѣ на кж-
щѣ-тъ ми:
5 Когато Всесильный бѣше още съ мене,
И дѣца-та ми около мене:
6 Когато "мыяхъ стыкы-тъ си съ масло,
И "скала-та изливаше за мене рѣкы отъ
елей.
7 Когато прѣвъ градъ-тъ излазѣхъ на
портѣ-тъхъ,
Приготовяхъ сѣдалище-то си на пазарь-тъ,
8 Млади-тъ мя гледахъ, и си крыхъхъ:
И старци-тъ ставяхъ и стоехъ прави.
9 Князове-тъ прѣставахъ да говорятъ,
И "турахъ рѣкхъ на уста-та си.
10 Гласъ-тъ на начальницѣ-тъ ся спираше,
И "языкъ-тъ имъ залѣщуваше за небце-
то имъ.
11 Ухо като чуеше, ублажаваше мя,
И око като видѣше, свидѣтелствоваше за
мене:
12 Защото "освобождвахъ сиромыхъ-тъ кой-
то выкаше,
И сираче-то и който нѣмаше помощникъ,
13 Благословеніе-то отъ тогози който бѣ
близу да загине идѣше на мене:
И сердце-то на вдовицѣ-тъ веселяхъ.
14 "Облачахъ правдѣ, и тя ми бѣше одежда,
Правота-та ми бѣше като мантия и корона.
15 "Азъ бѣхъ очи на слѣпый-тъ,
И носѣ на хромый-тъ.
16 Бѣхъ отецъ на сиромасы-тъ,
"Сждѣхъ койкто не знаехъ издирувахъ ихъ.
17 И "трошехъ челюсти-тъ на неправедный-тъ,
И истегляхъ ловъ-тъ изъ зѣбы-тъ му.
18 Тогази думахъ: "Ще умрѣхъ на гнѣздо-
то си,

И ще ся умножатъ дни-тъ ми като прѣ-
сѣкъ-тъ.

- 19 "Корень-тъ ми бѣше прострѣнъ "къмъ
воды-тъ,
И роса-та пощуваше на вѣтвы-тъ ми.
20 Слава-та ми ся подновяваше въ мене,
И "лажь-тъ ми ся укрѣпяваше въ рѣкхъ-
тъхъ ми.
21 Чакахъ и мя слушахъ,
И мълчехъ въ свѣтованіе-то ми.
22 Подирѣ думы-тъ ми, тѣ не притуряхъ
нищо,
И говореніе-то ми капѣше вързъ тѣхъ.
23 И очакувахъ за мене като за дѣждь;
И зяхъхъ съ уста, "като за пролѣтень
дѣждь.
24 Смѣхъ ся къмъ тѣхъ, и не вѣрувахъ;
И не оставяхъ да падне долу свѣтлостъ-
та на лице-то ми.
25 Избирахъ пакъ-тъ имъ, и сѣдѣхъ князь,
И вселявахъ ся като царь въ войнство-то,
Както онзи който утѣшава оскърбены-тъ.

ГЛАВА 30.

- 1 Но сега ми ся подемиватъ по млади-тъ
отъ мене,
На които бащи-тъ не бѣхъ рачилъ да
турѣхъ съ псета-та на стадо-то си.
2 И наистинжъ въ какво *можаше* да мя пол-
зува сила-та на рѣцѣ-тъ имъ,
Отъ който крѣпость-та е исчезла?
3 Отъ нѣманіе и гладъ бѣхъ постали,
Бѣгахъ въ безводнж земѣхъ, тъмнж, пу-
стж и опустошенж.
4 И между хвастія-та кжсахъ стѣзъ,
И кореніе-тъ на смерція-та за свойж хранж.
5 Бѣхъ испадени изъ между *человѣцы-тъ*:
Выкахъ вързъ тѣхъ като вързъ градцы.
6 Живѣхъ въ стрѣнины-тъ на дебри-тъхъ,
Въ дупкы-тъ на земѣхъ-тъхъ, и на канары-тъхъ.
7 Ревѣхъ между хвастія-та:
Подъ тѣрніе-тъ ся събирахъ:
8 Безумни и бесечести,
Изгонени быхъ изъ земѣхъ-тъхъ.
9 А "сега азъ имъ съмъ пѣснь,
Още имъ съмъ и прѣговорка.
10 Гнусятъ ся отъ мене, отдалечаватъ ся
отъ мене,
И не ся свѣнѣятъ "да плюжтъ на лице-
то ми.
11 Понеже Богъ "съсына прѣвмущество-то
ми, и мя смири,
Хвърлихъ и *тѣ* уздѣ-тъхъ прѣдъ мене,
12 Отъ десно ставатъ щия-та;
Тласкатъ нозѣ-тъ ми,

а Гл. 38; 25.
і Втор. 4; 6. Псал. 111; 10.
Прит. 1; 7. 9; 10. Еккл.
12; 13.

а Виж. Гл. 7; 3.
б Гл. 18; 6.
в Псал. 25; 14.

а Быт. 49; 11. Втор. 32; 13.
33; 24. Гл. 20; 17.
б Псал. 81; 16.
в Гл. 21; 5.
ж Псал. 137; 6.
з Псал. 72; 12. Прит. 21; 13.
24; 11.
и Втор. 24; 13. Псал. 132; 9.
Иса. 59; 17. 61; 10. Евес.

6; 14 и др. 1 Сол. 5; 8.
і Числ. 10; 31.
к Прит. 29; 7.
л Псал. 58; 6. Прит. 30; 14.
м Псал. 30; 6.
н Гл. 18; 16.
о Псал. 1; 3. Іер. 17; 8.
п Быт. 49; 24.

р Зах. 10; 1.

а Гл. 17; 6. Псал. 35; 15. 69;
12. Псал. 3; 14, 63.
б Числ. 12; 14. Втор. 25; 9.
в Псал. 50; 6. Мат. 26; 67.
27; 30.
г Виж. Гл. 12; 18.